

[Pia Dahl]

Vi behøver blot at tænke på sundhedsministerens udtalelser i forbindelse med AIDS, som skulle registreres, og der var i øvrigt ingen ende på alle de gode ideer fra sundhedsministerens side.

Og hvad får vi så serveret i den redegørelse, ministeren nu omsider har fået skrevet færdig? Vi får serveret en lang række problemstillinger, som desværre kan føres tilbage i lige linje til Perspektivplanerne henholdsvis 1 og 2 fra 1971 og 1973, som blot er blevet støvet en lille smule af.

Denne kop te bærer præg af at være tilberedt af en pose og oven i købet af en pose, som har været nede i forskellige kopper utallige gange. Resultatet er rent ud sagt kogt vand og intet andet.

Det hedder i redegørelsen, at regeringen lægger meget vægt på at undgå luftkasteller, men ikke desto mindre må man nok konstatere, at tankerne i redegørelsen virker noget luftige, og man må da også sige, at det i høj grad er et ambitiøst foretagende, når man fra Sundhedsministeriets side, som det er tilfældet, som udgangspunkt har WHO's »Sundhed for alle i år 2000«, og da specielt når man skriver sig bag øret, at WHO's egen definition af ordet sundhed er »en tilstand af fysisk, psykisk og socialt velvære«. Det ville unægtelig være godt, om vi fik at vide, hvad sundhedsministeren har tænkt sig at gøre for at sikre befolkningen denne lykketilstand eller i hvert fald for at komme et par hanefjed nærmere denne tilstand.

Sundhedsministeren burde nok stikke hovedet sammen med f.eks. skatteministeren, finansministeren og måske ikke mindst socialministeren, for det er da rigtigt på sin vis, som sundhedsministeren påpeger flere gange i sin redegørelse – og det er nok det, der springer først i øjnene, når man læser redegørelsen – at skylden for den manglende sundhed bliver skudt over på de øvrige sektorer.

Efter Fremskridtspartiets mening er det da helt rigtigt, at vi først opnår en rigtig sund befolkning i Danmark, når vi afskaffer de ulidelige forhold, som den enkelte borger må leve under netop på grund af disse øvrige sektorer.

Naturligvis tilslutter vi os, som de øvrige partier også har givet udtryk for i dag, i allerhøjeste grad den gamle tanke om, at det at forebygge er bedre end at helbrede, og i den forbindelse vil jeg da godt understrege, at vi i Fremskridtspar-

tiet også har viljen til at betale det, det kommer til at koste. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren også har den vilje.

Hvad står der så egentlig i denne redegørelse? Ja, der står i hvert fald ikke noget nyt, og der er på ingen måde en klar formulering af, hvad regeringen egentlig har i sinde at gøre. Dette er specielt interessant, når man tager i betragtning, at der i redegørelsen sp. 3195 står, at regeringens formål netop er at sætte handling bag de gode politiske viljer.

Handling har vi indtil videre ikke mærket noget til, og de politiske viljer er for Fremskridtspartiet at se meget vagt, meget uklart formuleret. Så jeg vil gerne igen spørge sundhedsministeren, om hun kan give nogle oplysninger om, hvilke tiltag der aktuelt vil blive gjort, og hvornår vi eventuelt kan forvente disse initiativer.

Et helt reelt spørgsmål, som jeg meget gerne vil have svar på, er, hvem der hælder grus i maskineriet, således at ingenting bliver til noget som helst. Hvad er det, der forhindrer, at alle disse gode ideer fra for mere end 20 år siden ikke bliver gennemført?

Det er væsentligt også for mig at få at vide, hvor langt vi er nået i den oldgamle problemstilling om at få skabt en form for informationssystem på de enkelte sygehuse, altså et omkostningsregistreringssystem, som f.eks. kan fortælle os, hvad en konkret behandling koster på et sygehus, hvad en overlæge koster osv., altså nærmest de almindelige costbenefitanalyser, som kan give os en mulighed for at få de tal på bordet, som er af helt vital betydning for, at vi herinde kan tage stilling til, hvordan vi opnår mest mulig velfærdsskabelse ud af de bevillinger, der er givet til sundhedsvæsenet.

I forbindelse med sådanne analyser vil jeg også gerne stille sundhedsministeren spørgsmålet, hvad der f.eks. forhindrer ministeren i i morgen at ansætte et uvildigt managementfirma eller en konsulentvirksomhed, således at det enkelte hospitals drift kan effektiviseres, økonomien kan blive gennemskuelig og vi således kan få den længe tiltrængte rationalisering på området.

Det arbejde er naturligvis ikke udført fra den ene dag til den anden, og det vil naturligvis også koste en hel del penge, men set gennem Fremskridtspartiets briller er det penge, som vi kan hente mængfold tilbage igen.